

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes aliquot

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Regula VI. Ad veritatem propositionis requiritur, ut omne, quod implicatur in subjecto, conveniat subjecto eo tempore, quo sit implicatio

urn:nbn:de:bsz:31-102400

REGULA V.

Ad veritatem propositionis non requiritur, ut predicatum conveniat subiecto secundum omne id, quod significatur aut implicatur in subiecto, sed sufficit, si conveniat ipsi secundum aliquid quod per ipsum importatur.

Nam ista vera est: *Hoc album currit*: ubi in subiecto duo importantur, nempe *materiale*, ut *animal*, & *formale*, ut *albedo*. Curriere convenit huic albo non secundum omne id, quod per vocem (*album*) significatur, quia non convenit ipsi secundum quod album est, sed solum ratione suppositi, cui albedo inest. Ita Christus dixit: *Ego sum, antequam Abraham erat*, cum tamen esse, antequam Abraham erat, competat Christo non secundum omne id, quod voce hâc significatur, quia non competit ipsi ratione humanæ naturæ; sufficit, quod coveniat ratione suppositi aut divinæ naturæ.

REGULA VI.

Ad veritatem propositionis requiritur, ut vni, quod implicatur in subiecto, conveniat subiecto eo tempore, quo fit implicatio.

Hoc est. *Quamvis non necesse sit, ut predicatum conveniat subiecto secundum omne id, quod in subiecto implicatur, seu per illud importatur, oportet tamen, ut id, quod implicatur in subiecto, conveniat eo tempore, quo fit implicatio, h. e. ut ego intelligo, eo tempore, quo propositio profertur. V. g. si jam dicas; Homo albus currit; & jam nullus ho-*

mo sit a
albedo in
non est. i
tem esset
(monstra
proptere
lata, & in
tio pari
ctio seu
ille fuit a
heri erat,
conjunct
ries dica
propter
datur, le
sem: Hi
Christo
fuit: qui
inter cor
jacente
de Chri
fuit, qui
humana
supposit
maliter

A prop
v

mo sit albus, propositio est falsa, propterea, quòd albedo in subjectò jam implicatur, quæ in eò tamè non est. Ita si paries hic heri fuisset niger, hodiè autem esset dealbatus, & ego heri dixissem: *hoc albū* (monstratò pariete istò) *est*, propositio fuisset falsa, propterea, quòd hesternò die, quò propositio prolata, & implicato circa subjectum, nempe conjunctio parietis & albedinis, facta fuisset, illa implicatio seu conjunctio nondum fuit: nondum enim ille fuit albus. At si hodiè dicerem: *Hoc album heri erat*, propositio esset vera, quia hodiè est illa conjunctio parietis & albedinis, quæ sufficit, ut paries dicatur albus hodiè, neque aliud quid deest, propter cujus absentiam propositio illa falsa reddatur. Ita si de Christò intra triduum mortis dixissem: *Hic homo est*, propositio fuisset falsa, quia in Christò implicatur humana natura, quæ tùm non fuit: quia, ut humana natura sit, requiritur unio inter corpus & animam, quæ Christò in sepulchrò jacente fuit dissoluta. At alia ratio est, si jam dicam de Christò: *Hic homo vel Christus in triduo mortis fuit*, quia id, quòd in subjectò implicatur, nempe humana natura, cum supposito divino unita ipsi supposito jam convenit, & est Filius Dei jam formaliter homo. Unde hæc propositio jam est vera.

REGULA VII.

A propositione affirmatiuâ finitâ ad negatiuam infinitam, & vice versâ, valet consequentia.

RE